

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 26.08.2011 r.
KIGEiT/1070/08/2011

Sz.P. Anna Streżyńska
Prezes
Urząd Komunikacji Elektronicznej
ul. Kasprzaka 18/20
01-211 Warszawa

Znak: DHRT-WORK-6082-1/11

Dotyczy: postępowanie w sprawie zatwierdzenia zmiany „Oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie świadczenia usługi dzierżawy odcinków zakończeń łączy, odcinków niebędących zakończeniami łączy i łączy end-to-end” (dalej „RLLO”)

STANOWISKO

W związku ze złożeniem przez Telekomunikację Polską S.A. (dalej „TP”) wniosku o zatwierdzenie zmiany RLLO, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „KIGEiT” lub „Izba”) przedstawia swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie. Uwagi do wniosku TP zostaną przedstawione poprzez odniesienie się do konkretnych propozycji zawartych we wniosku TP z dnia 14 lipca 2011 r.

AD. 2.1.

Zdaniem Izby można rozważyć przyjęcie zaproponowanej zmiany, z zastrzeżeniami poniżej.

Należy podkreślić, że propozycja TP nie jest konkretna, tzn. nie wiadomo jaki będzie koszt szkolenia dodatkowych osób. Zgodnie z propozycją TP będzie on „ustalany każdorazowo w zależności od zakresu, formy i szkolenia oraz liczby przewidzianych osób”.

Skoro TP ma wiedzę co do kosztu szkolenia trzech pierwszych osób (tzn. co do zakresu, formy i szkolenia, które to przesłanki uzależniają według propozycji TP koszt szkolenia dodatkowych osób), to nie ma podstaw, aby cena był ustalana „každorazowo”.

Ponadto TP każdorazowo po podpisaniu przez OA Umowy (oraz po wprowadzeniu zmian i modyfikacji obsługi ISI) powinna zapewnić szkolenie. Zatem postanowieniu pkt 4 w ust. 6 OR (oraz pkt 4 w art. 24 ust. 6 WUR) należy nadać następującą treść:

„TP w terminie 14 dni od podpisania Umowy albo od wpłynięcia wniosku PT (w przypadku szkolenia dodatkowych osób) oraz najpóźniej 14 dni przed zmianą lub modyfikacją obsługi ISI, przeprowadzi szkolenie w zakresie obsługi ISI”.

Jednocześnie można argumentować, że skoro ISI jest udogodnieniem również dla TP, to zarówno szkolenie, jak i korzystanie z ISI powinno być bezpłatne.

AD. 2.2.

Zdaniem KIGEiT można rozważyć przyjęcie propozycji TP, z jednym jednak istotnym zastrzeżeniem.

Zwracamy uwagę na fakt, że korzystanie z interfejsu powinno być wspólne dla wszystkich usług z jakich korzysta dany PT, stąd niezasadne jest pobieranie takiej opłaty za każdą osobną usługę (np. BSA i RLLO).

ISI (zgodnie z SOR) z samego założenia służy do „współpracy TP z uprawnionymi PT, którym TP świadczy Usługi Regulowane”.

Zatem w przypadku korzystania przez PT z ISI na cele Usług Regulowanych, o których mowa w SOR nie ma podstaw do pobierania odrębnej opłaty z tytułu korzystania z ISI na cele RLLO.

Jak się wydaje również TP sugeruje zasadność takiego rozwiązania wskazując, że „w przypadku procesowania usługi RLLO przez ISI funkcjonalności usługowe są zbieżne z tymi, które przewiduje SOR dla innych usług dostępowych”.

Zatem wnosimy o dodanie dopisku w ust. 6a w Cz.9 w następującym brzmieniu:

„Opłata nie jest należna jeżeli PT korzysta z ISI w celu korzystania z innych usług świadczonych przez TP. W przypadku rozpoczęcia korzystania z ISI na cele korzystania z Usługi i rozpoczęcia korzystania z innych usług obsługiwanych przez ISI należna jest jedna opłata za udostępnienie ISP”.

AD. 2.3.

Izba sprzeciwia się proponowanej zmianie.

W naszej ocenie obecnie funkcjonujące przesłanki odmowy realizacji zamówienia, jak również konsekwencje nieprzedłożenia zabezpieczenia finansowego są wystarczające.

Należy mieć na uwadze ryzyka związane z sytuacją, w której między TP a OA istnieje spór odnośnie obowiązku uzupełnienia zabezpieczenia finansowego. Izba zna również przypadki zupełnie arbitralnego korzystania przez TP z zabezpieczenia finansowego (w postaci oświadczenia o dobrowolnym poddaniu się egzekucji), z którego TP korzysta pomimo ewidentnego braku podstaw dla jej rzekomego roszczenia.

Ponadto propozycji TP należy zarzucić brak logiczności. Otóż TP żąda zabezpieczenia już w momencie realizacji Zamówienia. Trudno znaleźć podstawy do uzupełnienia zabezpieczenia, zwłaszcza, że w przypadku zwłoki w zapłacie wynagrodzenia TP posiada instrumenty prawne nawet do zakończenia współpracy z PT.

Ponadto jak wskazuje sama TP, jej propozycje są spowodowane tym, że „doszło do istotnej zmiany warunków rynkowych, która determinuje konieczność zmiany obowiązującej RLLO w celu dostosowania jej postanowień do aktualnych potrzeb rynku telekomunikacyjnego”.

Naszym zdaniem TP w żaden sposób nie udowodniła, że konieczność zmiany w zakresie odmowy realizacji Zamówień wynika z tych przesłanek. W tym zakresie **wnosimy o zobowiązanie TP do podania okoliczności przemawiających za proponowaną zmianą**. Chodzi tu np. do podanie przykładów realnych problemów rynkowych. Jest to o tyle istotne, że jak się wydaje **proponowana zmiana służy wyłączeniu zapewnieniu partykularnemu interesowi TP**.

Ponadto wskazujemy, że ze względu na różnice w mechanizmie dawania zabezpieczeń w SOR i RLLO (co jest oczywiste, bowiem w SOR zabezpieczenia należy złożyć i następnie modyfikować według założonej ilości Zamówień, a w przypadku RLLO zabezpieczenie jest związane z Zamówieniem/Umową Szczegółową), to powoływanie się na analogię stanowi wyraz błędu metodologicznego oraz niezrozumienia różnic mechanizmów zabezpieczeń w SOR i RLLO.

AD. 2.4.

KIGEiT nie zgadza się na wnioskowaną zmianę.

Podobnie jak w przypadku uwag do pkt 2.3. zwracamy uwagę na ryzyka związane z arbitralnymi decyzjami TP w przypadkach sporu. Rozwiązanie umowy szczegółowej, a w konsekwencji brak Usługi w określonej relacji może spowodować dla OA poważną szkodę, często niemożliwą do odwrócenia (roszczenia abonentów, utrata renomy itd.).

Jest to o tyle istotne, że w przypadku opóźnień TP ma uprawnienie do zaspokojenia z danego zabezpieczenia finansowego.

Ponadto wskazujemy, że tak jak zostało to wskazane w zakresie pkt 2.3. **wnosimy o zobowiązanie TP do podania okoliczności przemawiających za proponowaną zmianą.**

Po przedstawieniu przez TP motywów zmian wskazujemy, że można rozważyć wprowadzenie mechanizmu, który zapewni pewność obrotu, wykonywanie obowiązków regulacyjnych przez TP oraz utrzymanie Usługi, zgodnie z którym:

- 1) wypowiedzenie będzie możliwe dopiero po wyczerpaniu zabezpieczenia finansowego;
- 2) zostanie uregulowany termin na zapłatę należności (wnosimy o wskazanie terminu 21 dni roboczych); w propozycji TP nie został określony ten termin, jest tam mowa jedynie o „*dodatkowym terminie wyznaczonym w wezwaniu*”;
- 3) jeżeli po złożeniu wypowiedzenia należność zostanie uiszczona wówczas wypowiedzenie uznaje się za niebyłe.

W konsekwencji można rozważyć następujące brzmienie:

„TP może rozwiązać Umowę Szczegółową z zachowaniem 1-miesięcznego terminu wypowiedzenia jeżeli (powyższe warunki muszą być spełnione łącznie):

- *Operator, będący Stroną Umowy, zalega z opłatami wynikającymi z Umowy Szczegółowej za 2 (dwa) kolejne okresy rozliczeniowe albo za 2 (dwa) okresy rozliczeniowe w okresie ostatnich 6 (sześciu) miesięcy przez dokonaniem wypowiedzenia;*
- *TP nie może zaspokoić swoich roszczeń z zabezpieczenia finansowego;*
- *Operator nie uiścił należności w terminie 21 DR od dnia wezwania TP.*

Wypowiedzenie uznaje się za niebyłe, jeżeli PT uiścił należności w okresie biegu wypowiedzenia”.

AD. 2.5.

Izba nie zgadza się na proponowane zmiany.

Z uwagi na fakt, że w generalnym rozrachunku to OA jest zazwyczaj płatnikiem netto w zakresie rozliczeń za usługi hurtowe istnieje ryzyko nadużyć ze strony TP.

Należy jednocześnie wskazać (z powołaniem się na argumentację zaprezentowaną w pkt 2.3.), że TP nie wykazała, że zmiana wychodzi naprzeciw potrzebom rynku. W tym zakresie również **wnosimy o zobowiązanie to do przedstawienia takiej argumentacji.**

Jest to o tyle istotne, że kwestia ta została przesądzona przez Prezesa UKE, który w Decyzji Prezesa UKE z dnia 31 grudnia 2009 r., znak: DHRT-WOR-6082- 9/09(42) (zwanej dalej „*Decyzją I*”) (s. 53) podkreślił, że:

„TP zawarła w Projekcie Oferty propozycję, by faktury za zrealizowane usługi mogły podlegać wzajemnemu rozliczeniu. Stanowisko zawierało jedynie wskazanie, że brak jest podstaw do potrącania należności za świadczenie usługi dzierżawy łączy z należnościami z innych tytułów, nie podając dodatkowego uzasadnienia dla usunięcia tego zapisu z Oferty RLLO. TP jako podstawę do dokonywania wskazanych wyżej potrąceń wskazała na postanowienia art. 498 ustawy z dnia 23

kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm., zwanej dalej „Kodeksem cywilnym”. Prezes UKE zaakceptował powyższy zapis w brzmieniu przedstawionym w Projekcie Oferty”.

Zatem to TP była inicjatorem wprowadzenia postanowienia w brzmieniu przyjętym w RLLO. Niestety TP nie powołała żadnych okoliczności przemawiających za zmianą jej wcześniejszego stanowiska, stąd istotne jest wyjaśnienie podstaw zmiany poglądu przez TP.

Ponadto wskazujemy, że proponowana zmiana wprowadzi pewien automatyzm i wbrew temu jak uzasadnia to TP nie usprawni rozliczeń między Stronami, natomiast pozbawi Strony możliwości wyjaśnienia, przedstawienia konkretnej sprawy przed Sądem, oceny zasadności roszczeń przez niezawisły organ i dochodzeni a oraz egzekwowania roszczeń wynikających z różnych stosunków prawnych.

AD. 2.6

Izba sprzeciwia się proponowanej zmianie. Należy mieć na uwadze, że uprzednio zawarte umowy pozostają w mocy, ponadto przewidują one często postanowienia, według których zmiana takiej umowy wymaga podpisania aneksu. W konsekwencji, ewentualne wyłączenie ich realizacji powinno następować w drodze bilateralnych porozumień pomiędzy TP a danym OA.

Ponadto naszym zdaniem ryzyka przedstawianie przez TP są minimalne.

Poza tym wskazujemy, że nie można w umowie wpisywać kwestii związanych z wygaszaniem starej umowy RLLO ze względu na istniejące obowiązki regulacyjne.

Jesteśmy zatem zdania, że takie rozwiązanie jest niepotrzebne.

Jest to o tyle zasadne, że powyższa kwestia została już rozstrzygnięta przez Prezesa UKE. W jednym ze stanowisk dotyczących wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy od Decyzji I TP wniosła o wprowadzenie analogicznych postanowień. W Decyzji Prezesa UKE z dnia 18 października 2010 r., znak: DHRT–WOR–6082–9/09 (122) (zwanej dalej „*Decyzją II*”) Prezes UKE rozstrzygnął (s. 77), jak następuje:

„Zarzut 28 (TP) - Równoczesne funkcjonowanie różnych umów RLLO.

„TP sformułowała w Stanowisku w sprawie postulat uzupełnienia Umowy Ramowej o postanowienia zmuszające Strony do realizacji wszystkich nowych łączy tylko według Oferty RLLO oraz postanowienia wskazujące termin migracji łączy na warunki Oferty RLLO.

Natomiast KIGEiT, w piśmie z dnia 21 czerwca 2010 r., wskazała, iż w Umowie Ramowej nie powinny zostać zamieszczone postanowienia dotyczące wygaszenia wcześniejszych umów RLLO, z uwagi na istniejące obowiązki regulacyjne. Z powyższym stanowiskiem zgodziła się także NASK w piśmie z dnia 8 września 2010 r.

Zdaniem Prezesa UKE, powyższa materia powinna być przedmiotem negocjacji między Stronami Umowy Ramowej, co było powodem nieuwzględnienia postulatów TP w omawianym zakresie”.

AD. 2.7.

W tym zakresie powołując się na argumentację przedstawioną w pkt 2.3. **wnosimy o zobowiązanie TP do podania przyczyn zmiany**. Jest to o tyle istotne, że Izba nie rozumie jak proponowana zmiana będzie służyć „wyeliminowaniu dotychczasowych wątpliwości, czy w przypadku Awarii mają zastosowanie uregulowania dotyczące w szczególności bonifikat lub kar umownych”.

Rzecz w tym, że zgodnie z pkt 3.5. [Czas odtworzenia Usługi] ust. 6

„6. Do Czasu odtworzenia Usługi nie wlicza się czasów trwania Awarii powstałych na skutek okoliczności, za które odpowiada PT”.

Ponadto zgodnie z pkt 5.3. [Zasady postępowania w przypadku wystąpienia Awarii] ust. 9:

„9. Koszty usunięcia Awarii ponosi TP, chyba że zdarzenie będące przyczyną Awarii było następstwem okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi PT. Zakres odpowiedzialności PT obejmuje przyczyny wystąpienia Awarii będące następstwem okoliczności, za które odpowiada PT. Zakres odpowiedzialności ustala się w oparciu o koszty (koszt naprawy ustalony na podstawie kosztorysu zaakceptowanego przez Strony)”.

Zatem niezależnie od wyjaśnień Izba nie zgadza się na proponowaną zmianę.

W wyniku zaimplementowania propozycji TP:

- może dojść do odmowy usunięcia Awarii, jeżeli wynika ona z zachowania PT; należy z całą mocą podkreślić, że Awarią jest również niedziałanie usługi wywołane działaniem PT; nie można argumentować, że wówczas nie mamy do czynienia z procesem usunięcia Awarii (bo jak wówczas miałyby dojść do odtworzenia usługi?);
- mogą powstać spory na tle odpowiedzialności TP za dany przypadek niedziałania usługi. W ocenie KIGeIT reżim odpowiedzialności związany z przypadkiem Awarii powinien mieć zastosowanie dla każdego przypadku uniemożliwienia lub poważnego ograniczenia świadczenia usługi. Należy mieć na uwadze, że to TP jest odpowiedzialna za poprawne świadczenie usługi. Z punktu widzenia OA, ponoszącego opłaty z tytułu świadczenia usługi nie ma znaczenia ewentualny wpływ osoby trzeciej na brak usługi. KIGeIT uważa, że przyjęcie takiej definicji awarii spowodowałoby znaczące obniżenie odpowiedzialności TP za poprawność funkcjonowania usługi.

AD. 2.8.1.

Naszym zdaniem propozycja TP nie zasługuje na uwzględnienie. W tym również zakresie **zasadne jest zobowiązanie TP do wskazania podstaw wniosku z punktu widzenia potrzeb rynku.**

Naszym zdaniem Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie zakresu usługi zapewnienia minimalnego zestawu łączy dzierżawionych (Dz.U. Nr 160, poz. 1351, zwane dalej „**Rozporządzeniem**”) stanowi jedynie minimalny zakres regulacji na rynku hurtowym (z tego choćby powodu w RLLO znalazły się inne rodzaje łączy).

Należy również na marginesie wskazać, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy TP w ogólne kwestionowała powoływanie się na Rozporządzenie przez Prezesa UKE. W Decyzji II (s. 58-59) Prezes UKE wskazał, że:

„Zarzut Nr 14 (TP) - naruszenie art. 156 § 1 pkt 2 kpa poprzez bezpodstawne zastosowanie przepisów rozporządzenia dotyczącego rynków detalicznych przy określaniu zakresu usług na rynkach hurtowych.

Formułując powyższy zarzut, TP kwestionuje zasadność powołania się przez Prezesa UKE w uzasadnieniu Zaskarżonej Decyzji na Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2005 r. w sprawie minimalnego zestawu łączy dzierżawionych (Dz. U. Nr 160, poz. 1351, zwane dalej „**Rozporządzeniem w sprawie zestawu łączy**”), gdyż, jej zdaniem, Rozporządzenie w sprawie zestawu łączy odnosi się do rynków detalicznych, a rynki 13 i 14 są rynkami hurtowymi.

Zdaniem TP, powołanie się przez Prezesa UKE w Zaskarżonej Decyzji na Rozporządzenie w sprawie zestawu łączy przy uzasadnieniu ujęcia w Ofercie RLLO łączy analogowych oznacza zastosowanie niewłaściwej podstawy prawnej.

Prezes UKE podkreśla, iż Rozporządzenie w sprawie zestawu łączy zostało powołane w uzasadnieniu Zaskarżonej Decyzji jedynie w kontekście Decyzji Regulacyjnych dla wykazania, jakie rodzaje łączy TP jest zobowiązana świadczyć na rynkach detalicznych. Zgodnie z analizą dokonaną w Decyzji SMP I, usługa hurtowej dzierżawy odcinków zakończeń łączy może być wykorzystywana do świadczenia usługi detalicznej dla użytkowników końcowych, zaś usługi detaliczne, które TP jest zobowiązana świadczyć, obejmują minimalny zestaw łączy dzierżawionych”.

Zatem katalog łączy nie wynikał z Rozporządzenia, ale z Decyzji SMP oraz pośrednio (co do łączy analogowych) z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2008 r. w sprawie zakresu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym (Dz.U. Nr 138, poz. 866).

Niepowoływanie się na Rozporządzenie jest to o tyle zasadne, że w najbliższym czasie Rozporządzenie to zostanie uchylone. W tym zakresie należy zadać pytanie: czy w takim razie muszą być uchylone regulacje typów łączy określonych w Rozporządzeniu? Oczywiście nie.

Zatem zarzut TP należy uznać za niezasadny.

Ad. 2.8.2.

Należy podkreślić, że być może istnieje konieczność uregulowania parametrów technicznych tych typów łączy. Niemniej jednak wskazujemy, że nie jest zasadne odesłanie do Rozporządzenia, z uwagi na fakt, że zmiana tzw. nowego pakietu dyrektyw oraz konsekwentnie projektowana zmiana Prawa Telekomunikacyjnego usuwają pojęcie minimalnego zestawu łączy dzierżawionych.

Ad. 3.1.1.

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

Ad. 3.1.2

W tym zakresie zwracamy uwagę, że Postanowienie sprostowało RLLO w inny sposób niż wnioskowany przez TP.

Otóż po ostatnim myślniku postanowienie powinno brzmieć:

„tzn. np. 5149 m zaokrągla się do 5,1 km, a długość od 5150 m zaokrągla się do 5,2 km. Łącza dzierżawione o długości mniejszej niż 100 m będą traktowane jak łącza o długości 100 m.”

Ad. 3.2.1

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

Ad. 3.2.2

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

Ad. 3.2.3

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

AD. 3.2.4, 3.2.5, 3.2.6, 3.2.7, 3.2.8

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

AD. 3.2.9

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

AD. 3.2.10, 3.2.11, 3.2.12, 3.2.13, 3.2.14

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

AD. 3.2.15

Można rozważyć przyjęcie propozycji TP.

CZĘŚĆ II – WNIOSKI CETI S.C.

W tym zakresie Izba przedstawi stanowisko w późniejszym piśmie.

AD. 3

W tym zakresie TP wskazała, że „*musi ponownie powrócić do dyskusji w temacie fakultatywnego wymiaru opłat za przeprowadzony przez TP wywiad techniczny (WT)*”.

Pragniemy zwrócić uwagę, że powyższa kwestia została już ostatecznie rozstrzygnięta w Decyzji II (s. 73-74). Wskazano tam:

„*Zarzut 23 (TP) - Wywiad techniczny.*

W zakresie wywiadu technicznego, TP w Stanowisku w sprawie wnosi o wyjaśnienie, jaką rolę pełni weryfikacja techniczna w odróżnieniu od wywiadu technicznego.

Zdaniem Prezesa UKE, kwestia ta została w sposób wystarczający wyjaśniona w Zaskarżonej Decyzji. Zgodnie z pkt 2.4 ppkt 9 Oferty RLLO: „Weryfikacja techniczna Zamówienia na Usługę przez TP jest wolna od opłat. Wywiad techniczny jest fakultatywny i wymaga złożenia odrębnego zamówienia przez PT. Opłaty za wywiad techniczny zostały określone w Części 14 Oferty.” Dodatkowo należy wskazać, iż uzasadnienie Zaskarżonej Decyzji (str. 33) zawiera szczegółowe wyjaśnienie przesłanek, które były powodem rozróżnienia weryfikacji technicznej oraz wywiadu technicznego: „W opinii Prezesa UKE, o zasadności wprowadzenia w Ofercie RLLO wywiadu technicznego i opłaty za ten wywiad powinien decydować zakres czynności dokonywanych przez TP. W związku z powyższym argumentację TP wskazującą na obowiązek uiszczania opłat za wywiad techniczny w każdym przypadku zestawienia Łącza dzierżawionego należy uznać za bezzasadną. W tym miejscu należy wskazać, że czynności podejmowane przez TP w związku z zamówieniem na usługę dzierżawy łącza polegają na sprawdzeniu, czy TP posiada warunki techniczne niezbędne do realizacji zamówienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. W przypadku dzierżawy łącza mamy więc standardowo do czynienia z weryfikacją techniczną, a nie z wywiadem technicznym. Zdaniem Prezesa UKE, czynności polegające na sprawdzeniu w systemach informatycznych, czy na danym łączu może być świadczona usługa nie powinny podlegać opłacie. (...) Jednocześnie, Prezes UKE uznał, iż, jeśli przedsiębiorca telekomunikacyjny będzie chciał poznać dodatkowe parametry danego Łącza dzierżawionego, powinien mieć taką możliwość. Powyższą możliwość będzie dawał przedsiębiorcy

telekomunikacyjnemu fakultatywny wywiad techniczny, który będzie mógł zostać przeprowadzony po złożeniu odrębnego zamówienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego (pkt 2.4 pkt 9 Oferty RLLO). Opłaty za wywiad techniczny ustalone w Części 14 Oferty RLLO mają jedynie zastosowanie do fakultatywnego wywiadu technicznego, natomiast nie znajdują zastosowania do weryfikacji technicznej związanej ze sprawdzeniem, czy na danym łączu może być świadczona usługa."

KIGEiT w piśmie z dnia 21 czerwca 2010 r. przedstawiła kontrargumentację wobec opinii TP odnośnie wywiadu technicznego. Zgodnie ze stanowiskiem KIGEiT, wywiad techniczny jest zawsze fakultatywny, może natomiast poprzedzać proces realizacji Zamówienia na Usługę. Uzyskanie wyników wywiadu technicznego przed złożeniem Zamówienia na Usługę daje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu pewność, że Łącze dzierżawione o określonej przepustowości może być zrealizowane we wnioskowanej przez niego relacji. Wywiad techniczny nie stanowi obowiązkowej części składowej procedury realizacji Zamówienia na Usługę.

Z kolei, weryfikacja techniczna jest elementem procesu realizacji Zamówienia na Usługę, zaś opłata za weryfikację techniczną mieści się w jednorazowej opłacie instalacyjnej. Również w ocenie NASK, przedstawionej w piśmie z dnia 8 września 2010 r., przedstawione wyżej stanowisko KIGEiT zasługuje na uwzględnienie.

W piśmie z dnia 26 lipca 2010 r. TP wniosła o wykreślenie opłaty za wywiad techniczny oraz uwzględnienie kosztów wywiadu technicznego poprzez odpowiednie podwyższenie opłaty instalacyjnej. Zdaniem TP, dokonanie powyższych zmian jest konieczne z uwagi na nieprecyzyjność zakresu czynności dokonywanych w ramach wywiadu technicznego oraz weryfikacji technicznej. Podobne stanowisko TP przedstawiła w piśmie z dnia 18 sierpnia 2010 r., w którym dodatkowo zostało podkreślone, że powodem rozdzielania opłaty instalacyjnej i opłaty za wywiad techniczny było „...uniknięcie nadużyć ze strony OA, polegających na ustawicznym przeszacowywaniu zamówień oraz odstępowaniu od zamiaru skorzystania z usługi po złożeniu zamówienia w momencie, gdy TP oczekuje od OA podpisania Umowy Szczegółowej i stawiennictwa w celu podpisania Protokołu zdawczo-odbiorczego.”

Z kolei, NASK w piśmie z dnia 8 września 2010 r. wносиła o doprecyzowanie pojęć weryfikacja techniczna i wywiad techniczny.

Zdaniem Prezesa UKE, należy wskazać, iż wynik weryfikacji technicznej jako elementu procedury rozpatrywania Zamówienia na Usługę powinien znaleźć odzwierciedlenie w protokole zdawczo-odbiorczym, którego wzór stanowi Załącznik nr 10 do Umowy Ramowej. Przeprowadzane w ramach weryfikacji technicznej czynności powinny dać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu informację m.in. o parametrach zamówionego Łącza dzierżawionego oraz o długości tego łącza w km w linii prostej, co jest wystarczające dla dokonania kalkulacji opłat za dzierżawę danego łącza. Jednocześnie, Prezes UKE, mając na względzie wątpliwości TP co do zakresu czynności w ramach wywiadu technicznego oraz weryfikacji technicznej dokonał w pkt 7 Załącznika Nr 14 do Umowy Ramowej – Procedura realizacji zamówienia na wywiad techniczny doprecyzowania wskazującego, że wywiad techniczny pozwala na uzyskanie informacji innych niż informacje uzyskane w ramach weryfikacji technicznej, a dotyczących m. in. przebiegu oraz możliwości technicznych łącza.

Wobec powyższego, mając na względzie stanowiska Stron postępowania odnośnie wywiadu technicznego, Prezes UKE nie przychylił się do propozycji TP odnośnie powrotu do rozwiązań stosowanych w poprzednich ofertach dzierżawy łącza, tj. dołączenia opłaty za wywiad techniczny do opłaty instalacyjnej. Dodatkowo, kwestia zamówień na wywiad techniczny została doprecyzowana poprzez dołączenie do Oferty RLLO Załącznika Nr 14 – Procedura realizacji zamówienia na wywiad techniczny oraz Załącznika Nr 15 - Wzór Zamówienia na wywiad techniczny”.

Z uwagi na powyższe wniosek TP, z uwagi na jego ostateczne przesądzenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński